

Arhitektura i film, subjektivni prostori

Cinemaniac: U nedjelju se u MMC Luka u 20.00 otvara ovogodišnje izdanje tradicionalne festivalske izložbe. Autori su radova svjetski priznati umjetnici Jonas Dahlberg, Rå di Martino, Ursula Mayer i Damir Očko

piše: kustosica izložbe Branke Benčić

Poigravajući se napetostima između dimenzija vremena i prostora, filmski kodovi i konvencije stvaraju i pogled, i svijet, i predmet, i iluziju, a alternativan film propituje i dekonstruira upravo unutarnje zakonitosti i odnose prema vanjskim formativnim strukturama. Ovogodišnja izložba pokušat će ukazati na specifičnu vezu između pokretnih slika (filma, videa) i arhitekture te značenja koja proizvode, a formira se oko načina na koji pojedini filmovi, filmski motivi ili sekvence govore o sugestivnoj, psihološkoj i simboličkoj kvaliteti arhitekture. Radi se o međuigrji (moderne) arhitekture i filma (kinematografske reprezentacije). Prostor je shvaćen kao jedno od osnovnih izražajnih sredstava i mjesto tvorbe značenja, a jezik filma svojim je izražajnim sredstvima i sintaktičkim načelima omogućio posebno sagledavanje i prostora i stvarnosti. Prostor je tako poprište određenog dramatskog zbivanja, povijesnog događaja ili prikaz životnog ambijenta, te postaje predmetom autonomnog vizualnog eksperimenta.

U izloženim radovima četvero umjetnika – *A View through a Park* Jonasa Dahlberga, August 2008 Rå di Martino, *Interiors* Ursule Mayer i *Boy with a magic horn* Damira Očka prikazani prostori predstavljaju performativna mjesta za otvorene narativne oblike – mjesta gdje se pokreti kamere, ambijent, arhitektonske strukture, glazba, dijalog, susreću sa protagonistima. U njima se naziru odnosi između arhitektonskih struktura i mogućnosti socijalne interakcije, bez obzira na to boravi li u njima čovjek ili ne. U scenama sa ili bez dijaloga, kao i u prostorima ispraznjenima od ljudi i njihove tjelesne nazočnosti, nazočnost nekog subjekta kodirana je putem pogleda, posredstvom tehničkih svojstava kamere – objektivna – uljeza, oka koje gleda. Kamera postaje mehanizam iluzije za proizvodnju renesansnog prostora, pokreta kompatibilnih ljudskom oku i ideologije predstavljanja koja se vrti oko percepcije subjekta. Mrak kinodvorane ili ambijent zamračenog galerijskog prostora poigravaju se voajerističkom maštom publike i naglašavaju iluziju zavrivanja u privatni svijet.

Ukratko na Portarati u nedjelju 19. srpnja u 21.00

Filmovi redateljice Mije Engberg

Švedska redateljica Mia Engberg radi kao autorica dokumentarnih filmova od sredine 1990-ih. Obrazovala se u Parizu i Stockholmu. Njezini filmovi najčešće nastaju na marginama društva, među gay skinheadsima, uličnom djecom, radikalnim veganima ili ljudima koji ruše rodne stereotipe. Snimila je i nekoliko kratkih erotskih filmova te osnovala nezavisnu produkcijsku kuću. Retrospektiva autoričinih filmova priređena je u suradnji s Tabor Film Festivalom.

LES ENFANTS DU SQUARE / DJECA S TRGA

Pariz, 1994, 10 min

Film o djeci koja žive na ulicama sjeveroistočnog Pariza. Većina ih je afričkog podrijetla i dolaze iz obitelji ilegalnih imigranata.

PARKSIDE GIRLS / DJEVOJKE IZ PARKSIDEA

New York, 1996, 23 min

Tri žene dolaze u New York u potrazi za srećom...

MANHOOD / MUŽEVNOST

San Francisco, 1999., 10 min

Biti žena, a onda postati muškarac koji živi s lezbijkom koja bi lako mogla biti gay muškarac.

CALIFORNIA ÜBER ALLES

San Francisco, 1999., 5 min

Portret punk legende Jella Biafre...

MEAT IS MURDER / MESO JE UBOJSTVO

Vänernsberg, 1997., 28 min

Film o Anni, aktivistici za prava životinja...

THE STARS WE ARE / ZVIJEZDE KOJE SMO MI

Stockholm, 1997., 28 min

Kalle je gay, skinhead i pozitivan na HIV. Družimo se s Kalleom i njegovim prijateljima Henrikom i Ibrahimom tijekom božićnih blagdana praznika...

COME TOGETHER

2006., 3 min

Nekoliko žena bliži se točki bez povratka. Tri minute čistog užitka uhvaćeno na filmu...

SELMA & SOFIE

Stockholm, 2001., 18 min

Selma ima dosadan posao i dosadnog dečka. Kada upozna Sofie na bazenu, ne može prestati misliti o njoj...

Razgovor s filmskom kritičarkom Dianom Nenadić

Dosta je prikazivanja žena kao pasivnih likova

piše: Nicole Vojak

Nastavljajući raspravu otvorenu na prošlogodišnjem okrugu na temu prikazivanja žena u reprezentativnoj matici hrvatske kinematografije te utješni kutak u domaćoj produkciji kratkog metra, u sklopu kojeg posljednjih desetak godina kvalitativno dominiraju i intenzivno upisuju vlastito rodno iskustvo malobrojne redateljice, povod je i razlog za organizaciju okruglog stola na temu suzbijanja rodni stereotipa u hrvatskoj kinematografiji. Na okruglom stolu sudjelovala je i Diana Nenadić, nagrađivana filmska kritičarka i članica Nacionalnog ocjenjivačkog suda 54. festivala igranog filma u Puli 2007.

Koji su Vaši dojmovi s ovog okupljanja?

Na žalost, nisam bila na prošlogodišnjem okrugu na temu prikazivanja žena u reprezentativnoj matici hrvatske kinematografije, iako sam za to napisala uvodni tekst. Žao mi je što u publici nije bilo puno članova muške ekipe, da tako kažem. Oni bi bili pravi sugovornici o ovoj temi. Želim reći, njih se to posebno tiče s obzirom da se zbog njih ovakvi stereotipi i materijaliziraju. Također, čini mi se da rasprava nije dovršena, i da ima još puno toga o čemu bismo mogli razgovarati.

Tijekom okruglog stola prikazali ste inserte iz filmova kako biste potkrijepile svoje stajalište. No, koliko je za vas ova tematika osobna?

Osobna? Pa, po mom mišljenju žene su veoma važne za film, i imaju jednaku vrijednost kao i muškarci. Žao mi je što nemaju mjesto koje zaslužuju, što uglavnom snimaju niskobudžetne filmove, što se moraju boriti za svoje mjesto pod suncem. I također, mislim da je već svima dosta prikazivanja žena kao sporednih i pasivnih likova kao majke ili žrtve, ili u ulogama objekta.

Glumica Anamarija Bokor okušala se i u redateljskim vodama, i na okruglom stolu održana je premijera njezinog filma *Lica glumica*. Željela je prikazati glumice s nekog drugog aspekta, kako ona kaže. Kako ste vi vidjeli njezin rad kao filmska kritičarka?

Gluma je specifično zanimanje, i ne prestaje nas iznenađivati. To je jedini posao u kojemu se vide posljedice. Glumci i glumice su stalno pod svjetlom reflektora. Prati se svaki njihov pokret, promjena, novitet. Oni se tako razvijaju, ali također slava u našoj državi, nije isto što i slava u drugim dijelovima svijeta. Opet, promjena koju glumac doživljava kroz svoj život odražava se na njegov posao, pa on postaje bolji ili gori – i u svakom se slučaju mijenja. Međutim, ovo što sam vidjela u filmu je priča o iskustvima intervjuiranih glumica. Ta iskustva nisu nova. Teme su stare. Ja bih, recimo, voljela vidjeti kako glumice doživljavaju svoje starenje, i kako se ta promjena odražava na njihov život. To je promjena koja muči sve žene tokom života, a mislim da je to posebno za glumice.

U raspravi o spolnim stereotipima i jednakom tretmanu redatelja i redateljica, spomenuli ste razliku između filmskog stvaralaštva i filmske industrije. O čemu je riječ?

Treba znati razliku između ova dva pojma. Sve je više producenata koji s malim novcem postižu velike rezultate. Teško je reći je li to onda filmska industrija ili stvaralaštvo. Industrija bi s jedne strane mogla se definirati kao *veliki novac za stvaranje filma*, a stvaralaštvo onda, možda s te perspektive, kao niskobudžetni filmovi. Ipak, mislim da je razliku najbolje uočiti ako kažemo da je filmsko stvaralaštvo zauzimanje svog prostora na filmu, a industrija pravila ponašanja.

Okrugli stol Suzbijanje rodni stereotipa u hrvatskoj kinematografiji

Žene na filmu između stereotipa i mogućnosti

piše: Nicole Vojak

Nastavljajući raspravu otvorenu na okruglom stolu *Vidljivost žena u hrvatskoj kinematografiji* održanom u sklopu prošlogodišnjeg Festivala igranog filma u Puli u organizaciji Ureda za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske te uz suradnju Povjerenstva za ravnopravnost spolova Grada Pule i samog Festivala, i ove je godine organiziran okrugli stol o izazovima prisutnosti žena u reprezentativnoj matici hrvatske kinematografije. Okrugli je stol održan u petak 17. srpnja u Maloj dvorani Istarskog narodnog kazališta okupivši eminentne sugovornice i sugovornike. Da prošlogodišnja tematika ne bi pala u vodu, kako je slikovito rekla Helena Štimac Radin, predstojnica Ureda za ravnopravnost spolova Vlade RH, na ovogodišnjem je Festivalu održan okrugli stol pod naslovom *Suzbijanje rodni stereotipa u hrvatskoj kinematografiji*. Kao glavne govornice sudjelovale su filmska kritičarka

Diana Nenadić, glumica i redateljica Anamarija Bokor te predstavnica Centra za ženske studije Rada Borić. Nakon uvodnih riječi, moderatorica skupa Helena Štimac Radin pohvalila je posebno redateljice Biljanu Čakić Veselić i Ivonu Juku koje su se izborile za realizaciju vlastitih dugometražnih igranih filmova. Na okruglom stolu raspravljao se o problemu žena kao sporednih, pasivnih likova, a Diana Nenadić neke je od argumenata potkrijepila kratkim filmskim isječcima. Nakon pauze koja je također iskorištena za problematiziranje teme priređena je premijeri dokumentarnog filma *Lica glumica* redateljice Anamarije Bokor. Autorica je prikazala profesiju glumica, kako je sama istaknula, s nekog potpuno novog, zanimljivog i inspirativnog aspekta. S obzirom da je projekcija ispraćena odobravanjem, smijehom i završnim gromoglasnim pljeskom, o ovoj će se temi zasigurni i dalje organizirati sadržajni okrugli stolovi.

Glumac Relja Bašić, dobitnik Vjesnikove nagrade Krešo Golik za životni doprinos filmskoj umjetnosti

Urbani Zagrepčanin s europskom karijerom

piše Matko Botić

Vjesnikova nagrada Krešo Golik za životni doprinos filmskoj umjetnosti ove je godine dodijeljena Golikovu omiljenom glumcu Relji Bašiću (1930.). Odluku o dodjeli Nagrade Krešo Golik Relji Bašiću donio je ocjenjivački sud u kojem su bili filmski redatelji, pokojni Zvonimir Berković kao predsjednik, Ivan Šime Šimatović i Vinko Brešan, glumica Alma Prica te filmski kritičar Zlatko Vidačković. Tom prigodom s doajenom hrvatskog filma porazgovarali smo o njegovoj plodnoj karijeri. Relja Bašić upravo je u Golikovim filmovima *Tko pjeva, zlo ne misli* i *Imam dvije mame i dva tate* ostvario najpoznatije uloge.

Prvi se put ispred kamere pojavljujete već 1953. u *Kamenim horizontima* Šime Šimatovića. Kako su izgledali Vaši glumački počeci?

Kod Šimatovića sam, zahvaljujući njegovu prijateljstvu s mojim roditeljima, Elly Bašić, profesoricom glazbe i Mladenom Bašićem, dirigentom i direktorom opere HNK u Zagrebu, dobio priliku statirati s nekoliko rečenica, pa se to može smatrati mojim *gubljenjem nevinosti* u kinematografiji. Poslije toga, snimio sam još dva filma, Belanov *Koncert* i Bauerove *Milione na otoku*, i za vrijeme snimanja potonjeg otišao sam na audiciju na tadašnju kazališnu akademiju.

Veoma rano počinjete glumiti u stranim koprodukcijama, u to vrijeme vrlo čestim kod nas, s cijenjenim redateljskim imenima i glumačkim partnerima.

Imao sam *peh* da sam vrlo rano savladao nekoliko stranih jezika, a nakon glumačke akademije

surađivao sam s dvije vrlo dobre agentice, pa sam radio ono što danas u Americi rade Višnjić i Šerbedžija, samo u europskim okvirima. Surađivao sam s mnogim sjajnim redateljima, od oskarovca Schlendörfa i Rosellinija do Vojtjeha Jásnog i Guiseppea de Santisa, a igrao sam s čitavim nizom poznatih glumaca, od Richarda Burtona do Mastroiannija te Kennetha Branagha i Emme Thompson. Moja inozemna karijera prekinuta je početkom posljednjeg rata, 1991. godine, kada agenti nisu mogli jamčiti producentima nesmetani dolazak na snimanje, jer sam živio u ratnoj zoni.

Nagrada koju ste dobili prigodno nosi ime Kreše Golika, redatelja s kojim ste često i uspješno surađivali. Uloge urbanih Zagrepčana u njegovim najuspješnijim filmovima kao da su pisane za Vas...

Zapravo je nevjerojatno da je jedan Goranin, silno talentirani ne-Zagrepčanin Krešo Golik, snimio naš najzagrebačkiji film. Golik je uvijek uzimao dovoljno vremena za filmske pripreme, u njegovim smo se filmovima pripremali gotovo kao za kazališnu predstavu. I u toku snimanja bio je spreman prihvatiti sve sugestije glumaca i ostalih suradnika. Veliki filmovi svjetske kinematografije nakon četrdeset godina izgledaju zanimljivo, ali se vidi da su zastarjeli. To se za *Tko pjeva, zlo ne misli* ne može reći.

Za ulogu Feđe u Berkovićevoj *Rondi* nagrađeni ste Zlatnom Arenom u Puli. Takvih uloga urbanih tipova bez crno-bijele stilizacije kao da i nije bilo previše u domaćoj kinematografiji?

O Berkovićevoj redateljskoj inteligenciji i rafinmanu ne treba trošiti riječi, jedino žalim što je njegov opus tako malen. On, za razliku od Golika, nikad nije previše radio na televiziji i rijetko je snimao. Sebe smatram urbanim glumcem i obožavam takve uloge, sa svim vrlinama i manama koje takvi ljudi nose. Od Tretignana i Belmonda do Depardieua, najveći glumci igrali su upravo takve uloge, likove koji kao i svi mi imaju vrlina, ali i nedostataka.

Nakon više od 140 filmskih i televizijskih uloga, s kojima ste s vremenske distance najzadovoljniji?

Osim Golikovih filmova i Berkovićeve *Ronde*, posebno sam zadovoljan s tri-četiri uloge u stranim filmovima, a naročito s glavnom ulogom u njemačko-francuskoj koprodukciji *Ples na dugi*. Najveći međunarodni uspjeh imao sam vjerojatno u Kini, zbog uloga negativaca u partizanskim filmovima Hajrudina Krvavca, iznimno popularnima u toj zemlji.

Imate li, nakon tolikih uloga, i dalje želju nastupati ispred kamere?

Moram priznati da imam. Prihvatio bih svaku ponudu koja bi mi omogućila pravu, zdravu suradnju između redatelja i glumačkih partnera. Iako mi se čini da se danas i ne snima puno urbanih filmova, kojima bi koristio glumac moga profila. Volio bih igrati žive ljude s vrlinama i manama, kao što smo i svi mi u privatnom životu.

Relja Bašić diplomirao je glumu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu u klasi Branka Gavella, no i prije studija pojavljuje se na filmu: 1953. godine u *Kamenim horizontima* Ivana Šimatovića i 1954. u danas iznimno cijenjenom, a tada neshvaćenom *Koncertu* Branka Belana, prvom hrvatskom filmu prikazanom na Festivalu igranog filma u Puli, na njegovom prvom izdanju. Posebno kvalitetan nastup ostvaruje 1966. u *Rondi* Zvonimira Berkovića: za ulogu umjetnika i prevarenog supruga Feđe nagrađen je *Zlatnom Arenom* na Festivalu igranog filma u Puli. Godine 1968. ostvaruje prvu suradnju s Krešom Golikom na filmu *Imam dvije mame i dva tate*, koji u Puli osvaja treću nagradu. Bašićeva uloga Gospona Fulira u Golikovom filmu *Tko pjeva zlo ne misli* ostao će do danas jedna od najslavnijih na hrvatskom filmu uopće, dosegnuvši kulturni status. Zapažene nastupe ostvaruje 1976. ulogom Kralja štakora u *Izbavitelju* Krste Papića i 1982. ulogom Atme u *Kiklopu* Antuna Vrdoljaka. S Krešom Golikom surađuje i 1978. na filmu *Ljubica* i 1988. na posljednjem Golikovom filmu *Vila Orhideja*. Osim filmske, ostvaruje i zapaženu kazališnu karijeru: već 1955. Bojan Stupica ga uključuje u dramski ansambl HNK u Zagrebu, gdje je u stalnom angažmanu do 1967. Godine 1968. prelazi u status samostalnog umjetnika te kao glumac i redatelj djeluje u Teatru ITD, Kazalištu Komedija, Zagrebačkom kazalištu mladih i na Dubrovačkim ljetnim igrama. U to vrijeme realizira i svojih prvih šest režija (*Ljubaf, Crna komedija, Jedan dan u smrti Joe Egg, Stara vremena, Obećanja, Hotel Plaza*). Godine 1974. s grupom istaknutih glumaca osniva Teatar u gostima, u kojem kao umjetnički direktor, glumac i redatelj ostaje sve do njegova gašenja 2004.

Prošlost pripada povjesničarima

razgovarao: Goran Ivanišević

Krajolik br. 2 redatelj i scenarista Vinka Möderndorfera film je koji je svjetsku premijeru imao na prošlogodišnjem Venecijanskom filmskom festivalu i koji u Pulu dolazi ovjenčan mnogobrojnim priznanjima, od nacionalnih (šest nagrada uključivši i one za najbolji film i redatelja), do međunarodnih (najsvežija je nagrada za najbolji scenarij na Brooklyn International Film Festivalu).

Kako je došlo do ideje da se knjiga Vinka Möderndorfera pretoči u istoimeni film?

Eva Rohrman: Knjiga je napisana prije petnaestak godina, a sam scenarij postojao je desetak godina i čekao pravo vrijeme za realizaciju. U proteklih deset godina teme kojima se bavi film, zločini poslije Drugoga svjetskog rata, nažalost nije ništa izgubila od svoje aktualnost. Uoči svakih izbora neki političari iznova aktiviraju tu temu kako bi na taj način motivirali glasače da im daju svoj glas. Riječ je o prošlosti toliko dalekoj da bi se njome doista trebali baviti povjesničari, a ne političari, posebice ne za dnevopolitičke svrhe.

Koliko je *Krajolik br. 2* različit od filmova u slovenskoj kinematografiji danas?

Maja Martina Merljak: Potpuno je različit i upravo to je ono što me je privuklo tom projektu. S Vinkom Möderndorferom surađivala sam na njegovom prethodnom projektu *Predgrađe* i nastupala sma u još dva filma, također u manjim ulogama tako da je nastup u *Krajoliku br. 2* bio moja prva veća uloga koja je stigla tek koji mjesec nakon što sam završila Akademiju.

Uloga vam je donijela i slovensku nacionalnu filmsku nagradu *Vesna* za najbolju žensku sporednu ulogu.

Danas, kada se s nešto više filmskog iskustva osvrnem na svoju ulogu Jasne mislim da bih neke stvari možda drukčije napravila, no priznanje svakako godi. Željna sam istraživanja, kako na filmu, tako i u kazalištu te je to razlog zašto nisam nigdje u stalnom angažmanu. Ukoliko procijenim da je neka uloga dobra spremna sam udovoljiti svim njezinim zahtjevima. Osobito me privlače likovi koji su potpuno različiti od mene. S jedne strane godi kada ljudi povjeruju da sam to doista ja, a ne lik koji glumim, no ukoliko misle da su osobine lika moje stvarne osobine u tome nerijetko griješe.

Koji su razloži zbog kojih je redatelj upravo vas izabrao za ulogu glavnog negativca?

Slobodan Čuštić: Vidio je film *Pješčanik* nastao prema romanu Danila Kiša u mađarsko-srpskoj koprodukciji u kojem igram ulogu oca glavnog junaka, Židova. Zanimljivo je da ta uloga potpuno različita od uloge u *Krajoliku br. 2*, čak toliko da ni tjelesno nisam isti. Naime uz pomoć maskera u *Pješčaniku* je moj nos izmijenjen kako bi više nalikovao tipičnom židovskom.

Je li redatelj unosi neke izmjene u scenarij kako bi ga prilagodio vama?
Koliko mi je poznato nije. Očito sam bio upravo ono što je tražio, a i odlično smo surađivali.

Međunarodna je publika i kritika vrlo dobro prihvatila film. Već je otkupljen za distribuciju u Italiji, SAD-u, Kanadi i Puerto Ricu, a njegov festivalski život nastavlja se. Čega vas je bilo najviše strah uoči međunarodne distribucije.

Eva Rohrman: Pribojavali smo se hoće li ga razumjeti, no već prve reakcije inozemne publike i kritike odagnale su sve naše strahove. Tema je to koja je očito mnogima bliska. Nastojali smo film napraviti životnim i uvjerljivim i upravo stoga u filmu nismo izbjegavali ni smrt, ni seks. No film nije kritičan samo prema prošlosti, grijesima djedova koji pritišću mladu generaciju, nego i prema onim mladim ljudima koji žive samo za užitak. Neke su stvari u filmu namjerno dovedene do ekstrema jer su na taj način uzdignute na simboličku razinu.

Ako ste propustili pogledati žestoki triler *Krajolik br. 2* na Kaštelu možete to učiniti danas, u nedjelju 19. srpnja u 16 sati u Kinu Valli.

Program Europolis-Meridijani

Gledatelji o Krvavoj grofici

DANIJELA HERCEG (15)

Film je stvarno zakon, onako starinski, što mi se jako sviđalo. Čak me nije uplašila sva ta krv jer je film super napravljen. Sviđa mi se što je grofica jedna neustrašiva osoba, uvijek sigurna u sebe. Sve, u svemu, pohvale za ovaj film.

LIDIJA VAREŠKO (53)

Dobar, kvalitetan film. Vjerujem da je po istinitoj priči pa nemam što kritizirati, ali eto, jedan zanimljiv prikaz života i smrti povijesne osobe.

ROBERT JUKIĆ (57)

Nije mi se pretjerano sviđio film. Gluma je bila standardna, mogao sam predvidjeti kraj. Mislim da redateljica nije bila jako inventivna.

ZORICA NIKULIĆ (29)

Impresivan film. Sviđa mi se povijesna tematika i glazba koja pridonosi tom ugođaju. Jako zanimljiva, dinamična priča, s kvalitetnim glumcima.

Retrospektiva filmova redatelja Pedra Almodóvara u Kinu Valli

Čime sam ovo zaslužila

Qué he hecho yo para merecer esto / What Have I Done to Deserve This?; Španjolska, 1984, 101 min., scenarij: Pedro Almodóvar prema priči Roalda Dahla Janje za klanje (Lamb to the Slaughter); u glavnim ulogama: Carmen

Maura, Luis Hosalot, Ryo Hiruma, Angel de Andres-Lopez, Gonzalo Suarez, Verónica Forqué, Chus Lampreave, Juan Martinez

Komedija apsurdna o anarhičnoj radničkoj obitelji: majci Gloriji – čistačici ovisnoj o tabletama, ocu Antoniju - taksistu zaljubljenom u njemačku pjevačicu, dva malodobna sina koji zarađuju prodajom heroina (stariji) prostituticom (mlađi), škrtoj baki i njezinom kućnom ljubimcu – gušteru... Film se prikazuje u kinu Valli u nedjelju 19. srpnja s početkom u 23.45.

Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani u nedjelju 19. srpnja

Odnos profesionalnog ubojice i potencijalne žrtve

Nakon predigre na Kaštelu Međunarodni natjecateljski program Europolis-Meridijani preselio se u kino Valli u kojem se do završetka Festivala ponovno prikazuju filmovi s Kaštela te premijerno preostali naslovi u programu. Tako su u nedjelju na rasporedu slovenski kriminalistički triler *Krajolik br. 2* te žanrovski istovjetni francuski film *Ubojica*. Usto, bit će prikazan i francuski kratkometražni film *Liščev zaljev* čiji je redatelj ujedno i glavni glumac *Ubojice* Grégoire Colin. Ekipa slovenskog filma, prikazanog i na Festivalu filmske umjetnosti u Veneciji, svoj je rad predstavila u Puli, dok francuski kandidat za nagradu u Pulu stiže iz programa Variety Critic's Choice s Međunarodnog filmskog festivala u Karlovym Varyma.

Krajolik br. 2

Pokrajina št. 2 / Landscape No.2; Slovenija, 2008., 90 min., 35 mm, produkcijska kuća: Delirium, Forum Ljubljana; producentica: Eva Rohrman; režija: Vinko Möderndorfer; scenarij: Vinko Möderndorfer; u glavnim ulogama: Marko Mandić, Slobodan Ćustić, Barbara Cerar, Maja Martina Merljak, Jaka Lah, Janez Hočevar, Janez Škof

O FILMU: Sergej je mladi provalnik koji dane provodi ne radeći ništa, uopće pažnju ne posvećujući zaručnici Magdi, radije se baveći noćnim pljačkama i senzualnim užicima s ljubavnicom Jasnom. Zajedno s kolegom-provalnikom Poldeom priprema se ukrasti vrijednu sliku *Krajolik br. 2* iz kuće imućnoga generala. Igrom slučaja, u rukama im se nađe i dokument koji datira iz vremena nakon Drugog svjetskog rata, čiji vlasnik nikako ne bi htio da ugleda svjetlo dana... *Vinko Möderndorfer* jedan je od najplodnijih slovenskih umjetnika, redatelj i pisac drama, pjesama, novela, romana, scenarija, eseja i radijskih igara, koji režira za kazalište, operu, radio i televiziju; dobitnik brojnih nagrada te sudionik filmskih festivala u Veneciji, Montrealu, Karlovym Varyma i Cannesu. Režirao je i napisao hvaljenu dramu *Predgrađe (Predmestje)* 2004. godine. U *Krajoliku br. 2* kroz naturalističan izričaj Möderndorfer intimistički zanimljivo prezentira noirovske klišeje. Film se prikazuje u kinu Valli u nedjelju 19. srpnja s početkom u 16.00.

Liščev zaljev

La Baie du renard / The Bay of Fox, Francuska, 12 min; redatelj: Grégoire Colin; uloge: Michel Goma, Elisa Sednaoui, Pierre Thoretton

O FILMU: Kada sa stjenovitih litica zaljeva ugleda lijepu ženu na jahti, u tinejdžeru proključa strast. Kratkometražni igranofilmski redateljski prvijenac glumca Gregoirea Colina, prikazan na zatvaranju euđunarodnog tjedna kritike u Cannesu 2009. u Puli se prikazuje u sklopu Programa kratkih filmova. Film se prikazuje u kinu Valli u nedjelju 19. srpnja s početkom u 17.45.

Ubojica

Le tueur / The Killer; Francuska, 2007., 91 min., 35 mm, produkcijska kuća: SBS Films, Sunrise Films; producenti: Sudd Ben Sudd, Thomas Klotz; režija: Cédric Anger; scenarij: Cédric Anger; u glavnim ulogama: Gilbert Melki, Grégoire Colin, Mélanie Laurent, Sophie Cattani, Xavier Beauvois

O FILMU: Leo Zimmerman uspješan je financijer, oženjen Sylvijom koja ga vara s partnerom Xavierom Franzenom. Leo je u posljednje vrijeme sumnjičav, svjestan da ga netko motri i slijedi. I uistinu, kad se nađe oči u oči s profesionalnim ubojicom unajmljenim da ga smakne - Dimitrijem Kopasom, Leo ga moli da mu da nekoliko dana života kako bi dovršio posljednji veliki posao koji će osigurati financijsku stabilnost njegovoj maloljetnoj kćerki Alani... *Cédric Anger*, francuski redatelj i bivši kritičar za *Cahiers du Cinéma*, s *Ubojicom* ostvaruje svoj dugometražni filmski debi, prije kojeg je snimio samo kratki film *Novela* 2002. godine, te se okušao u pisanju scenarija za filmove *Za Matthieuom (Selon Matthieu)* i *Mali poručnik (Le petit lieutenant)* Xaviera Beauvoisa odnosno *Dva (Deux)* Wernera Schroetera. Redatelj kao inspiraciju u radu navodi filmove *Apokalipsa danas (Apocalypse Now)* Francisa Forda Coppole, *Vrtoglavica (Vertigo)* Alfreda Hitchcocka i *Taksist (Taxi Driver)* Martina Scorsesea. Film se prikazuje u kinu Valli u nedjelju 19. srpnja s početkom u 18.00.

U nedjelju u Areni počinje ovogodišnji PoPularni program

Afere Charlize Theron i Kim Basinger

Ove godine PoPularni program u Areni otvaraju dvije oskarovke. To su Charlize Theron i Kim Basinger koje glume u filmu *Ravnica u plamenu*, redateljskom prvijencu cijenjenog scenarista Guillerma Arrige. Filmovi iz ovog programa prikazuju se u Areni nakon projekcije filma iz Nacionalnog natjecateljskog programa, a do subote 25. srpnja na rasporedu su *Transsiberian* (20. srpnja), *Ljubavnici* (22. srpnja) i *Gangsteri* (23. srpnja). Dva će dana u Areni PoPularni program zamijeniti PoPularna Pulica i to hitovima za sve naraštaje *Harry Potter i princ miješane krvi* (21. srpnja) i *Ledeno doba 3: Dinosauri dolaze* (25. srpnja).

Ravnica u plamenu

The Burning Plain; SAD, Argentina, 2008., 111 min., 35 mm; produkcijska kuća: 2929 Productions, Costa Films; producenti: Laurie MacDonald, Walter F. Parkes; režija: Guillermo Arriaga; scenarij: Guillermo Arriaga; u glavnim ulogama: Charlize Theron, Kim Basinger, Jennifer Lawrence, José María, Yazpik, Joaquim de Almeida, Diego J. Torres

O FILMU: Mariana je šesnaestogodišnjakinja iz Meksika koja nastoji pomoći svojim roditeljima da se nakon životnih turbulencija sabere i krenu dalje; Sylvia, žena iz Portlanda, mora puno propatiti kako bi isprala grijeh iz prošlosti; Gina i Nick su par koji mora prebroditi mučnu aferu, a svi pokušavaju naći oprost i ljubav... Guillermo Arriaga, redatelj i proslavljeni scenarista filmova *Pasja ljubav*, *21 gram* i *Babel*, poznat je po multinarativnim dramama, spretnim vođenjima nelinearnih priča. Jedan od najtalentiranijih suvremenih scenarista, Arriaga je dobitnik brojnih priznanja, među ostalima i onog za najbolji scenarij za film *Tri sprovoda u Meksiku (The Three Burials of Melquiades Estrada)* Tommyja Lee Jonesa na Filmskom festivalu u Cannesu te dobitnik nominacije za *Oscara* za najbolji originalni scenarij filma *Babel* Alejandra Gonzáleza Iñárritua. Izniman talent, Arriaga se *Ravnicom u plamenu* prvi put okušao kao redatelj dugometražnog filma. Film se prikazuje u Areni u nedjelju 19. srpnja s početkom u 23.30.

U Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula od 13. do 25. srpnja filmove stvaraju najmlađi filmoljupci

Pustolovni laboratorij profesora Baltazara

Svakom je pravom filmoljupcu film pod kožom od djetinjstva, a dugo, toplo ljeto (ponešto i kišovito) idealno je za učenje i eksperimentiranje u stvaranju animiranog filma. Ove godine omiljeni hrvatski crtani junak profesor Baltazar umjesto škole vodi pustolovni laboratorij u kojem klinci i klinceze od sedam do dvanaest godina otkrivaju male tajne filmske umjetnosti. Polaznici imaju priliku naučiti ponešto o osnovama filma i filmske umjetnosti te naučiti kako kreirati film: od razvoja ideje i pisanja scenarija, preko izrade scenografije i prikupljanja rekvizita sve do samog snimanja filma i montaže. Voditelji projekta Zvonimir Rumbolt i Tomislav Fiket vode najmlađe kroz Baltazarov laboratorij kako bi u konačnici napravili kratki animirani film tehnikom stop-animacije. *Bal-baltazar, Bal-baltazar...*

Veseli polaznici na okupu

Voditelj objašnjava prvi zadatak

Naučite tajne izrade animiranog filma!

Podijeljeni su prvi zasluženi darovi

Vremenska prognoza

za Pulu za nedjelju 19. srpnja 2009.

Pretežno sunčano s malom do umjerenom naoblakom. Puhat će slaba do umjereni bura. Svježije. Najniža jutarnja temperatura zraka uglavnom od 18 do 23, a najviša dnevna od 26 do 31 °C.

Danas na Festivalu

Nedjelja, 19. srpnja

9.00 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program film Zagrebačke priče, projekcija za novinare i akreditirane

11.00 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program film Blizine, projekcija za novinare i akreditirane

12.30 Circolo

Press konferencija Ocjenjivačkog suda Nacionalnog natjecateljskog programa

12.35 Circolo

Press konferencija Veita Helmera, redatelja filma Absurdistan

12.50 Circolo

Press konferencija ekipe filma Zagrebačke priče
Press konferencija ekipe filma Blizine

16.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Krajolik br. 2

17.45 Kino Valli

Program kratkih filmova
film Lišček zaljev

18.00 Kino Valli

Europolis - Meridijani
film Ubojica

19.45 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program film Blizine

20.30 Arena - VIP prostor

Domjenak - Vina trapan

21.00 Portarata

Retrospektiva filmova Mije Engberg

21.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program film Zagrebačke priče

23.30 Arena

PoPularni program film Ravnica u plamenu

23.45 Kino Valli

Retrospektiva Pedra Almodovara film Čime sam ovo zaslužila

ZABAVA I FILM

23.00 Circolo

koncert dua Lollobrigida
zabava BADEL 1862, DJ M.G.